

Libro de Op-
fibus.
Primo de Ad-
mittit. diffec.
Secundo de
Vsu part.

speciet. Atq; hæc sanè tanto uelim inquiri diligentius, quò magis cum Galeni dogmatibus pu-
gnant. non enim lubet in hoc negotio alioqui satis prolixo, pascim Galeni loca, à quibus pru-
dens dissentio, subnectere, rationemq; cur aliter sentiam subiungere, quum diligens lector etiam
non admonitus, hæc abundè animaduersurus sit. Verum ne nimium Galeni Anatomicorum
coryphæi placita, eaq; potissimum quæ à studiosis in publicis sectionibus, ut expendantur re-
quirere soleo, iam præterijisse uidear, in radij ulnæq; Galeni historia portionem & particulam
modò assumam, quæ prolixius sæpiusq; ab ipso inculcatur. est autem hæc, acutus ulnæ pro-
cessus, quem stylo comparamus. Vt itaq; præteream, quòd magnam, & (quantū ex ipsius scri-
ptis assequor) dimidiam sinus cui brachiale inarticulatur portionem, ulnæ ascribit, acuto huic
processui priuatum ad brachiale connexum inibi tribuit, ubi ulnæ radijq; historiā in libro de
Ossibus pertractat. Vbi autem paulo pòst brachialis ossarecenfer, cōnexus speciem exprimit,
quando tertium superioris brachialis ossium ordinis os quod paruū digitum spectat, sinua-
tum esse, atque in illud acutum ulnæ processum ingredi recenfer, ac ueluti duos brachialis cum
ulnæ & radio articulos proponit: quorum unum quidem ad radium & ulnam simul refert, alte-
rum uerò ad acutum ulnæ processum. atq; ad hunc quidem nexum pertinere asserit, brachiale
in obliquum ducere: ad illum uerò, in rectum, cuius opera summam manum extendimus infle-
timusq;. Arbitror autem Galenum per obliquum motum, illum intelligere, quo manus in
utrumque latus ducitur, parinimurum motu, quo digitos inuicem adducimus & reducimus: ita
enim obliquum lateralem uel motum aliàs fere semper Galenus intelligit. Quod si est, quid dici
posset absurdius, quàm hunc motum acuti illius processus munere celebrari? quum tantum
absit ut quicquam ad illum motum auxiliari queat, ut illum nō secus impediret, quàm si palum
bacillum uel aliquem brachiali & cubito simul ad latus sic obligares, ut sedulas matres puellorū
sinistræ manus pollicis & cubito pariter baculum alligare uideamus, quando pueros nimium si-
nistram manu uel cernunt, metuuntq; ne progressu temporis sinistra pro dextra utantur. Porro
si Galeni locum in secundo de Partium usu excutere uolueris, inibi illum quoque duplicem ar-
ticationis speciem recenfer, atque eam quæ acuto sit processu in hoc factam dicere, animad-
uersurus es, ut manus eius articuli ope in prouum supinumq;, & deinde etiam in latus ducere-
tur. Hanc sententiam re ad amussim perpenfa, non minus quàm priorem ueritati repugnare
fateberis. idq; tunc potissimum, quando omnem fere brachialis articulationem, ad radium ob
hoc præcipuè referri dices, ut radij motum, qui in supinum & prouum fit, extrema manus se-
cundariò sequeretur: & insuper colliges, illos motus debere impediri, si acutus ille processus
ex Galeni sententia brachiali articuletur. Quod (ne longius in re clarissima immorer, oves, bo-
uesq; liquidò ostendunt. nam ipsorum brachialis ad cubitum articulatio Galeni descriptioni-
bus quodammodo respōdens, neque in latera, neque in prouum, neque supinum aptè moueri
potest. Illis nanque animalibus acutus ulnæ appendicis processus oblongus est, & sinum pri-
uatum in brachialis ossibus sibi uendicat, nullaq; cartilago peculiaris ulnam ac brachiale in-
teruenit, præter eam quæ ossibus crustæ modo obducitur, cuiusmodi tamen cartilago in homi-
ne spectatur, in quo etiam processus ille non tantū cartilaginis illius altitudinē excedit, quantum
superior illius qui in radij appendice sculpsit sinus pars porrigi educiq; cernitur. Eminent au-
tem illa radij pars eadem cum acuto illo processu ratione, ut scilicet sinum efformaret brachiali
aptum, hincq; ualidiora articulum continentia producerentur ligamenta. Quum uerò huic
radij sinui non unicū tantum brachialis articuletur os, uerum inter tria brachialis ossa, quæ
radio ulnæq; coarctari docebimus, duo ad solum radij sinum referuntur, & tertium, cartila-
ginem illam à radio peculiariter pronatam & acutum ulnæ appendicis processum, respicit, ra-
dijs sinus geminus esse apparet, eo quòd sinus modicè inibi protuberat, ubi secundum bra-
chialis os primo committit, illo quòd subsequitur Capite dicturi sumus. Ad hunc igitur mo-
dum brachiale radio committitur. in quo præterea considerandum uenit, radij partem, cui ap-
pendix ipsius coalescit, ipsamq; appendicem interna parte sinuatam & leuiter cauam uideri,
cum ut musculo cederent radium in prouum ducentium inferiori, tum ut exactum iter ten-
dinum serici aptaretur, qui cubito exporrecti digitorum flexui famulantur. Externa autē huius
radij sedis pars gibba est, quòd ita (quum extra ponatur) iniurijs ferendis pertinacior redda-
tur. ne tamen musculorum cubito exporrectiorum tendines summam manum hanc petentes, &
gibba illa sede deducti, hinc inde aberrarent implicarentq;, sinus multi huic sedi insculpun-
tur, quibus tendines transuersis obducti ligamentis, tanquam per anulos trajici, in secundo
libro describemus. Sunt autē huiusmodi sinus numero quatuor. ac primus quidem amplius
est, tendinibus paratus, qui indicem, medium & anularem extendunt. Secundus tendinem
transmittit, indicem & medium à pollice in latus abducentem. Tertius quodammodo gemi-
nus

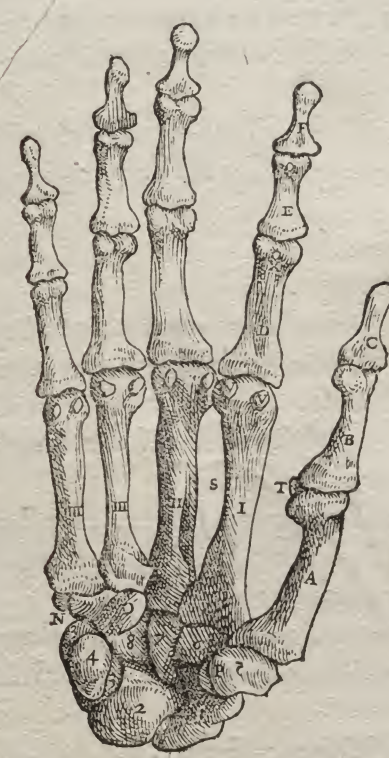
Sinus radij,
deducendis lo-
cūlisq; muscu-
lis et ipsorum
ossibus apti.

nus est, hicornem transmittens tendinem alterius musculi brachiale extendentium, unā
tendine musculi pollicem uersus indicem euerterentis, extendentis uel. Quartus sinus le-
admodum exculpsus est, uixq; sinus nomen meretur: asper tamen locus est, qui ligamen-
transuersim tribus tendinibus obuolutum educit, quorum unus brachialis ossi pollicem
nenti inseritur: secundus primo ossi pollicis, tertius autem tertio pollicis ossi. Verum quan-
nus sedes, ligamenti illius gratia non duntaxat aspera est, protuberatq;, uerum etiam ut
illi ualidius implantetur musculi longissimi radium in supinum ducentis. Et præter hos si-
etiam in externa articuli, quo radij appendix iuxta brachiale appendicis ulnæ articuletur
sinus etiam consistit, quo musculi tendo uehitur, cuius potissimum beneficio paruus digi-
extenditur, atque is sinus & ulnæ & radio communis censetur. Iam de ulnæ & radio nihil d-
dum superest, præterquam quòd solida undiq; consistit substantia, illic tantum fungosa
appendices ipsi adnascuntur. intus sinum exigunt, medulla oppletum, atque in hoc uln-
diusq; humerum, femur & tibiæ ossa imitantur.

DE BRACHIALI. CAPVT XXV.

PRIMA FIGVRA EARVM
QVÆ VIGESIMO QVINTO
CAPITI PRÆPONVNTVR

SECVNDVDA.

TERTIA.

QVARTA.

QVINTA.

SEXTA FIGVRA. CVIV

(VT ET QVINQVE PRÆCEDENTIV

figurarum) Indicem sequenti pagina subiiciemus, unā

earundem characteres explicaturi.

DV